

*Srdce ti rukou svou zakryju rád,
už můžeš letět,
není čeho se bát.
Dvoutvárný srdce tvý
napovrch pokrytý
měkkou travou.
A vespod kamenný,
kamenný dno...*

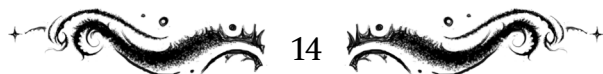
(rocková skupina Agatha Christie)

Celestina

Ticho. Jen noc a stříbro.
V dálce se rozplývá zářivá pokrývka Hvězdného mostu; na nebi se míhají tenké paprsky přízračného světla, ledové střípky bloudících jisker. Beztvárná lhostejná světýlka – lidem neznámé světy, studené nepřátelské hvězdy.

Ale ne pro všechny. Ne pro Celestinu.

Obrovské sovy ladně máchají těžkými křídly a krouží kolem nejvyšší věže polorozpadlého zámku. V jemné záři hvězd rozptýlených na nebeské modři svítla tenká špička věže. Hejno sov se každou chvíli rozletí na všechny strany, aby se vzápětí znovu semklo v černém kruhu. Neúnavně krouží kolem věže jako ručičky na ciferníku starodávných hodin, tikajících ve vstupní hale rodného zámku již tři sta let.

Schůze začala.

Ale Celestina nespíchala. Jakmile spatřila sovy, přistála na vrcholku borovice nedaleko starobylého zámku. Houkala se na větvích a kochala se hvězdami. Hlavou jí probleskla bláznivá myšlenka: vůbec na rodinnou sešlost nejit. Ale to nejde – potrestali by ji.

Zavřeli by ji v pokoji a zakázali jí noční výlety...

Dívka vzdychla, prudce máchla rukama a vylétla do nebe, načež se prudce přetočila a střemhlav zamířila k zemi. V posledním okamžiku se zachytila o jednu ze spodních větví. Zhoupala se na ní, chvíli chytala balanc, pak opatrně slezla po kmeni a ihned vyrazila – v mírném poklusu zamířila směrem k rodinnému sídlu.

Za polorozpadlou čtyřbokou věží zel temný otvor, v němž do sklepů vedlo úzké schodiště. Dole stála kabina výtahu do hlavní rezidence Asterů.

Výtahu důvěrně říkali Starý Tomas: podle rodinné legendy mu bylo dobrých devadesát let a možná i víc. Vozil lidi do nejdůležitějších domovů Asterů v nejrůznějších městech a údolích světa dvoutvárných. S jeho pomocí se v podstatě dalo dostat do jakéhokoliv města na Zemi, ale Celestina byla nejradši tady, v horách. Navíc ji do nezalidněných míst pouštěli samotnou ochotněji.

Dívka vsunula dlouhý železný klíč do zámku a otevřela první skleněné dveře. Trpělivě čekala, až Starý Tomas pomalu vyjede z labyrintu přechodů. Železné dveře výtahu zaskřípaly a zavrzaly, načež se samy otevřely. Celestina nastoupila – rozsvítilo se bílé světlo a dveře se zvolna zavřely. Navolila správnou kombinaci čísel. Starý Tomas se líně zachvěl a loudavě se rozjel.

